CLAUSE 1, PREAMBLE AND TITLE

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That Clause 1, the Preamble and the Title stand part of the Bill."

The motion was adopted.

Clause 1, the Preamble and the Title were added to the Bill.

Motion to pass.

Smt. YASHODARA DASAPPA.—I beg to move:

"That the Mysore Children Bill, 1962, be passed."

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the Mysore Children Bill, 1962, be passed."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—We will take up half-hour discussion.

Business of the House

Sri B. D. JATTI.—Before the half-hour discussion begins, I would draw attention to the promise I made earlier to-day that I would enquire and inform whether sufficient replies would be ready from tomorrow onwards. I wish to say that necessary arrangements have now been made. Tomorrow replies will be supplied and from Monday onwards, we will send replies regularly.

HALF-AN-HOUR DISCUSSION ON STARRED QUESTION No. 889

re: **House Building Co-operative Societies registered for the construction of Houses for the Scheduled Caste people in the State during 1962-63 and 1963-64.**

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ (ಯಲಹಂಕ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 52ನೇ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲ 889ನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ 1/5 ಭಾಗದ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಂದೆ ತರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದೆ.

ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಆದರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದರೆ ಅವರ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ. 1948ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ, ಈ ಹರಿಜನರು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಮೊದಲು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿ

ನಲ್ಲಿ ಇದು 200 ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ತರುವಾಯ 250ಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಇದಾದ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅದನ್ನು 300 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೇರಿಸಿದರು. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 400 ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ನಬ್ಬುಡಿ ಕೊಡುವಂಥ ಆಜ್ಞೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಹರಿಜನರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮೊದಲನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 85 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಪೈಕಿ 83.34 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಸುಮಾರು 33,000 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 135 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ 42,500 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ನಬ್ಬುಡಿ ಸ್ಕೀಮನ್ನು 7-4-1961ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ loan scheme ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಈ loan scheme ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂಥ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹರಿಜನರಿಗೂ ಒಂದು, ಒಂದೂವರೆ ಕುಂಟೆ ಜಮೀನನ್ನು ಫ್ರೀಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಹೊಸದಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ 1,100 ದಿಂದ 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ತನಕ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು 2½ ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಇದು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ನಿರಾಸೆಯ ಮನೋಭಾವ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮೂಡಿದೆ. ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ, 10-11 ರೂಪಾಯಿ ಷೇರು ಮೊಬಲಗನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಿ ಎನ್ನುವ ಕೂಗು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಂತೂ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. 2½ ವರ್ಷವಾದರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರದ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನೇನಾದರೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಓದಿಗಿನಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Loan Scheme ಪ್ರಕಾರ ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಒಂದು, ಒಂದೂವರೆ ಕುಂಟೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು free ಆಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಆರ್ಡರಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 600 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಬೆಲೆ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಕ್ಸೆಪ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, 600 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಬೆಲೆಯ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ಸೆಪ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಕೂಡದು. ಈ ಆರ್ಡರ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬಹುಶಃ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಅಕ್ಸೆಪ್ಟೆಷನ್ ಕೂಡ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿರಲಾರದು ಎಂದು. ಇಂಥ ಆರ್ಡರ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಹಣ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. Director of Social Welfare ಮತ್ತು Registrar of Co-operative Societies ಇಬ್ಬರೂ ಅವರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಹಣವನ್ನು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಆರ್ಡರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಹುಶಃ, ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹಣವನ್ನು ಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆ, 1962-63 ಮತ್ತು 1963-64ನೆ ಸಾಲಿನೊಳಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳವರಿಗಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು, ನೋಂದಣಿಗೊಳಿಸಲಾದಂಥ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು 1962-63ರಲ್ಲಿ 86 ಮತ್ತು 1963-64ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 96 ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಆಬ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಹಣವೆಷ್ಟು, ಷೇರು ಮೊದಲಗೆಷ್ಟು, ಎಷ್ಟು ಜನ ಷೇರು ಹೋಲ್ಡರುಗಳಾಗಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕೆ. ಜಿ. ಎಫ್, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ, ನೂಕಪುರ, ಹನುಮನಹಟ್ಟಿ, ಮುಂಡಗೋಡು, ಕೊರವಾರ, ಸುರಪುರ, ಸಿರಸಿ, ಈ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ 96 ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಪೈಕಿ ಕೇವಲ 8 ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಹಣ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ? 96 ಸೊಸೈಟಿಗಳು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ

(ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ)

ದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಉಳಿದ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನು? ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಯಾದವರಿಗೆ, ಸರಕಾರದ ಹತ್ತಿರ ಯಾರ ಮಾತು ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಣ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವನೆ ಉಂಟಾಗಬಾರದು. ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯ ತಕ್ಕಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ್ದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1963-64ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 3,93,500 ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಯಾವ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 4 ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಕಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಟಿ.-ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇವೆ. ಈ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳಿಗೆ 1,29,000 ರೂಪಾಯಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲ ಹಣ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಉಳಿದ 171 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಗತಿ ಏನು? ಬಡವರ ಗತಿ ಏನು? ಯಾವ ಮುಖವಿಂದ ಬರುವ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಓಟು ಕೇಳೋಣ! ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಇಟ್ಟಿದೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ವೈಜ್, ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ವೈಜ್ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಯುಲರ್ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ರಂಗಸಮುದ್ರ ಸೊಸೈಟಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾರು? ಅಂದರೆ ಅವರೊಬ್ಬ ಸ್ಕೂಲ್ ಟೀಚರ್ ಆಗಿದ್ದು ಚಾಮರಾಜನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬನ್ನೂರು ಸೊಸೈಟಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಕೂಡ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಿಂದ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥವರು. ಇಂಥ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. 10 ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಯಿತೇ? ಉಳಿದ ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಉದ್ಧಾರವಾದಂತಾಯಿತೇ? ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ತಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಗೆ ಬಂಧು ಬಳಗದವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದು ಅಂದರೆ ಅನ್ಯಾಯದ ಪರವಾಹವಿ. ಪ್ರಜಾ ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಹಣವನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕವೈಜ್ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ವೈಜ್ ಆದರೂ ಹಂಚಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಲು ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದವರು ಅನೇಕ ಸ್ಕೀಂ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಯೋಜನೆ ಮೂಲಕ ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ರೋ ಇನ್‌ಕಂ ಗ್ರೂಪ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂನಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದವರು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಣ ಹರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿ ಇಡಬೇಕು. ಬರೀ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಸ್ಲಮ್ ಕ್ಲಿಯರನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಇದೆ.

Mr. SPEAKER.—I suppose that the Hon'ble Member expects a reply to all these points. At the end of half-an-hour, it automatically comes to a close. If the Hon'ble Member takes away much of the time, it may not be possible for the Minister to reply to all the points.

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಈಗ ಸ್ಲಮ್ ಕ್ಲಿಯರನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಶೇಕಡ ಮೂವತ್ತೈದೂವರೆಯಷ್ಟು ಹಣ ಇದೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಜನರಲ್ ಸ್ಕೀಂ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುವ ಹಣವನ್ನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ (ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ನ್ಯಾಮಿ ಹೂನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀವರ್ಕ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ವಿವರಣೆ ಕೇಳಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಮಾನ್ಯ ಮನೆಯ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಳೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ 400 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿಸಿದರು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ 4 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಸ್ಪ್ಯಾಲ್ ರೀಕನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಸ್ಕೀಂ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 1,500 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ 3,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಕೀಂ ಇತ್ತು. 1960-61ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಸಿದ್ಧವಾಗ ವಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಶಿಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಮತ್ತು ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಗಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಆಮೇಲೆ ಅವರಾಗಿಯೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಇಲ್ಲಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗಾಗಿ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಹಣದ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. 1961ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಕೀಮನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹಿಂದೆ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೀಮು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತೋ ಅದೇ ತರಹದ ಸ್ಕೀಮು ಅದಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ನಕಾರದ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ನಾವಾಗಿಯೇ ಹಿಂದೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಕರ್ಯ ಮುಖ್ಯ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದುದರಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇಡಲಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಆದ್ದರಿಂದ 61ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಟಿತ್ತೋ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಾನು, ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಮಿನಿಷ್ಟರು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆವು. ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದ ಸೌಕರ್ಯ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅನ್ನ, ಬಟ್ಟೆ ಇವೆರಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೂರನೆಯದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಾದುದ್ದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ವಸತಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಅತಿ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವಂತಹ ಈ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ನಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಂತಹ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯದ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದೆವು. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆ ನಮಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆಗಲೇ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವಿರುವಂತಹ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ಕುಟುಂಬಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು ಏನೂ ವಸತಿ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಕುಟುಂಬಗಳು ಎಷ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇನ್ನಿತರ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟೆವು. ಆ ಸ್ಕೀಂ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಂತಹ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಗಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಜೋರ್ಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕು, ಅದರ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಷೇರ್‌ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಸೈಕಿ ಒಬ್ಬರು ಆಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆನ್ಷನ್ ಆಫೀಸರು ಆಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಆಫೀಸರು ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂತಹ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿನ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೆವು ಮತ್ತು ಯಾವ ಬಾಬಿನಿಂದ ಸಾಲ ತಂದರೂ ಆ ಸಾಲದ ಮೇಲಿನ ಬಡ್ಡಿಯ ಭಾರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹರಿಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳಕೂಡದು

(ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆ)

ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಮೂರು ಅಥವಾ ಮೂರುವರೆ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಷ್ಟು ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಿಂದ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಕೂಡ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಒಂದೆರಡು ಆಕ್ಷೇಪವನ್ನೆತ್ತಿದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಕೂಡದು, ಹರಿಜನರೇ ಆಗಬೇಕು, ಅದರಿಂದ ಅವರ ಹಿತ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಧನೆ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಹ ಆಕ್ಷೇಪ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪುನಃ ಒಂದು ಸಲ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ಹರಿಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದರೆ ಅದು ಒಂದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಆತಂಕ ಹಾಕುವಂತಹದು ಬೇಡ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಿ.ಡಿ.ಓ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಆಗಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆವು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಅದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಂತಹ ಉದ್ದೇಶ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೂ ಈ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅರಿವು ಆಗಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಹಾಯ ಇದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಎಂದು ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಹೀಗೆ ಇರಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡ ಕೊನೆಯ ನಿರ್ಣಯ. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದೆರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ 4 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಸ್ಕೀಂನೊಳಗೆ :

1956-57ರಲ್ಲಿ 92,467 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ.
1957-58ರಲ್ಲಿ 59,248 ,,
1958-59ರಲ್ಲಿ 84,000 ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ.
1959-60ರಲ್ಲಿ 1,47,000 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ.
1960-61ರಲ್ಲಿ 2,66,000 ,,

ಇದರಂತೆಯೇ ಹಳೇ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ :

1957 58ರಲ್ಲಿ 28 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರೊವಿಷನ್ ಇತ್ತು, 29,87,000 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ.
1958-59ರಲ್ಲಿ 22 ,, 28,91,000 ,,
1959-60ರಲ್ಲಿ 26 ,, 26,71,000 ,,
1960-61ರಲ್ಲಿ 37 ,, 34,90,000 ,,
1961-62ರಲ್ಲಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಸ್ಕೀಂ ಬಂದಾಯಿತು ಆಗ
1961-62ರಲ್ಲಿ 1,50,000 ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರೊವಿಷನ್ ಇತ್ತು, 94,000 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ
1962-63ರಲ್ಲಿ 3,00,000 ,, 3,89,000 ,,
1963-64ರಲ್ಲಿ 3,00,000 ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರೊವಿಷನ್ ಇದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿರುವಂತಹ 3,93,500 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಕೀಂ ಇರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮಗೆ ಇರುವಂತಹದು ಎಂದರೆ ಈ ಸಹಕಾರೀ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು? ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಲೈಫ್ ಇನ್‌ಷ್ಯೂರೆನ್ಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಜೊತೆಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿದ್ದೇವೆ, ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ.

5-30 P.M.

ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿ ಕೆಲವು ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಣವನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಕಡೆಗೆ ಅಥವಾ ಒಂದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಹಣವನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇದು ವೈಯಕ್ತಿವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಜನರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ, ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಇತರ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಣ ಬೇಕೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು

ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ತಲಾ 400 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಂಚುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ನಾವು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಗೂ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೂ ಇತರ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 600 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವಯರ್ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಎರ್ಕ್ಕೋ ನೂರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಅಂಥ ಬೆಲೆ ಇದ್ದರೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಅಂಥ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಜಮೀನಿರುವುದು ಅಪರೂಪ. ಆದುದರಿಂದ ಅಂಥ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೂಲ್ಸನ್ನು ಸಡಿಲಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಈಗ ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಅಷ್ಟೇ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—One point that was missed which I think is important, is that a suggestion was made that some head of the Department in respect of his own village or neighbouring village, whatever it is, with a view to helping somebody is supposed to have done something. Is there any substance in it, because I do not want that officer to be exposed to that criticism if there is no substance ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—I am sorry, I am unable to say anything in that matter, because I do not have the correct information before me ; but if there is any truth in that, I will see that such things will not occur in future.

Mr. SPEAKER.—So till now nothing has come to the notice of Government ?

Sri RAMAKRISHNA HEGDE.—No.

Mr. SPEAKER.—The House now adjourns and will meet tomorrow at 8-30 A.M.

The House adjourned at Thirty five Minutes past Five of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 5th October 1963.

WD 1306—GPB—900—27-12-1963

V-3 32 N63
N63-3-66-76
(B) 4798